

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Eiropas Ombuda lēmums izbeigt izmeklēšanu saistībā ar sūdzību Nr. 1092/2010/MHZ pret Eiropas Komisiju

Lēmums

Lieta 1092/2010/MHZ - **Uzsākta {0}** 07/06/2010 - **Lēmums par {0}** 20/12/2010 - **Iesaistītā iestāde** Eiropas Komisija (Iestāžu atrisinātas lietas) |

Sūdzības iesniedzēja ir šķirta Polijas pilsoņe, kas dzīvo Polijā kopā ar saviem bērniem. Viņas bijušais vīrs lūdza ģimenes pabalstu Austrijā, kur viņš dzīvoja un strādāja. Tā kā bija maz ticams, ka sūdzības iesniedzēja un viņas bērni nesaņems pabalstus no tēva, viņa lūdza Austrijas iestādēm izmaksāt viņai pabalstus tieši. Tomēr pēdējā minētā atteicās, pamatojoties uz to, ka bērniem nebija tiesību saņemt pabalstus, jo viņi kopā ar tēvu nedzīvoja zem viena jumta. Pēc tam sūdzības iesniedzējs Komisijai sūdzējās, ka Austrija ir pārkāpusi Regulu (EK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Eiropas Savienībā. Komisija viņu informēja, ka viņas lieta tiks precizēta Tiesas prejudiciālajā nolēmumā par jautājumu līdzīgā lietā. Tomēr Komisija nesazinās ar sūdzības iesniedzēju pēc tam, kad Tiesa bija pasludinājusi savu nolēmumu. Līdz tam laikam bija pagājuši gandrīz trīs gadi bez jebkādiem rezultātiem. Tādējādi sūdzības iesniedzējs sūdzējās ombudam.

Savā atzinumā Komisija izklāstīja visus procesuālos pasākumus, ko tā bija veikusi minētajā laikposmā. Tie attiecās uz pārkāpuma procedūru saskaņā ar LESD 258. pantu, mehānismu, kas izveidots ar minēto regulu, starpniecību starp attiecīgajām Polijas un Austrijas iestādēm un nodošanu Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvajai komisijai. Turklāt Komisija norādīja, ka Austrijas iestādes beidzot ir veikušas attiecīgo maksājumu sūdzības iesniedzējam. Pēc tam sūdzības iesniedzēja informēja ombudu, ka viņa ir pilnībā apmierināta ar Komisijas darbību rezultātiem.

Ņemot vērā to, ka Komisijas rīcība sūdzības iesniedzēja lietā bija efektīva, ombuds slēdza lietu, kā to atrisināja Komisija. Viņš atzina, ka Komisija ir darījusi visu iespējamo, lai palīdzētu sūdzības iesniedzējam, un uzteica iestādi par tās konstruktīvo pieeju viņa izmeklēšanai.

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzības iesniedzēja, šķirta Polijas pilsoņe, dzīvo Polijā kopā ar saviem bērniem. Viņa ir viņu likumīgais pārstāvis. Attiecīgajā laikā sūdzības iesniedzēja bija nodarbināta Polijā, bet tai nebija tiesību uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar Polijas tiesību aktiem, jo viņas ienākumi uz vienu ģimenes locekli pārsniedza valstī noteikto maksimālo apjomu. Sūdzības iesniedzēja bijušais vīrs un iepriekš minēto bērnu tēvs dzīvoja un strādāja Austrijā. 2005. gadā viņš lūdza piešķirt ģimenes pabalstus saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem.
2. Tā kā bija maz ticams, ka sūdzības iesniedzēja un viņas bērni no tēva nesaņems ģimenes pabalstus, 2005. gadā viņa vērsās Austrijas iestādēs. Viņa to darīja ar kompetentās Polijas iestādes starpniecību, lai saņemtu Austrijas pabalstus tieši Polijā. Līdz ar to Austrijas iestādes nosūtīja sūdzības iesniedzējam ģimenes pabalstus par 2005. gadu. Tomēr šīs iestādes vēlāk nolēma, ka iepriekš minētais maksājums tika veikts kļūdas dēļ un ka sūdzības iesniedzējas bijušais vīrs un viņas bērnu tēvs neatbilst nepieciešamajiem atbilstības nosacījumiem. Viņi uzskatīja, ka tēvu, kurš nedzīvo kopā ar saviem bērniem, nevar uzskatīt par ģimenes locekli saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (turpmāk tekstā — “Regula”) [1] [Saite] un saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem (1967. gada *Familienlastenausgleichsgesetz*).
3. Pēc tam sūdzības iesniedzējs vērsās gan Austrijas, gan Polijas SOLVIT centros, bet abi centri slēdza lietu, jo tā nebija atrisināta 2007. gada 6. novembrī. Viņi ieteica sūdzības iesniedzējam vērsties Komisijā.
4. Sūdzības iesniedzējs 2007. gadā nosūtīja sūdzību Komisijai. Komisija nosūtīja viņas lietu atpakaļ Austrijas iestādēm un attiecīgi informēja par sūdzību. Tā arī informēja Polijas kompetentās iestādes.
5. Pēc tam sūdzības iesniedzēja iesniedza savu pirmo sūdzību ombudam (1664/2008/(AW)MHZ). Tā kā sūdzība bija vēsta pret Austrijas iestādēm, tā neietilpst ombuda pilnvarās. Tāpēc ombuds slēdza lietu un ieteica sūdzības iesniedzējam vēlreiz vērsties Komisijā. 2008. gada 24. novembrī viņš arī nosūtīja vēstuli Komisijai, informējot to par sūdzību.
6. Pēc tam sūdzības iesniedzējs atkal sūdzējās Komisijai. Komisija pārsūtīja viņas sūdzību Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvās komisijas Austrijas locekli ar lūgumu izskatīt lietu un atbildēt tieši sūdzības iesniedzējam un Komisijai.
7. Pēc Polijas iestāžu oficiāla pieprasījuma Administratīvā komisija pēc tam apsprieda jautājumu par to, kas būtu jāuzskata par “ģimenes locekli” saskaņā ar regulā ietvertu definīciju. Austrija saglabāja savu iepriekšējo viedokli, savukārt Komisija un pārējās pašreizējās dalībvalstis bija pret Austrijas nostāju. Komisija aicināja Polijas un Austrijas iestādes atrisināt sūdzības iesniedzēja lietu, izmantojot divpusējus kontaktus. Tomēr sekojošās divpusējās

sarunas nebija veiksmīgas, jo Austrija joprojām atteicās maksāt.

8. Tā rezultātā 2008. gada beigās Komisija sūdzības iesniedzēja sūdzību reģistrēja kā sūdzību par pārkāpumu. Komisija uzskatīja, ka i) regula ir piemērojama sūdzības iesniedzēja situācijai un ii) Austrijai būtu jāmaksā pabalsti saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem. Ņemot vērā Austrijas atteikumu to darīt, Komisija bija iecerējusi uzsākt pārkāpuma procedūru pret to. Komisija 2008. gada 6. novembrī, atbildot uz vēstuli par sūdzības iesniedzēja sūdzību 1664/2008/(AW)MHZ, informēja ombudu par savu nodomu turpināt pārkāpuma procedūru. Tā arī sniedza izsmeļošu informāciju par sūdzības iesniedzēja lietu un piedāvāja nosūtīt vēstules tulkojumu poļu valodā. Ombuds pārsūtīja tulkojumu sūdzības iesniedzējam.

9. Komisija 2009. gada 25. augustā, atbildot uz sūdzības iesniedzēja 2009. gada 15. jūnija vēstuli, informēja viņu, ka:

(a) tā veica formālus procesuālos pasākumus, lai atrisinātu viņas lietā iesaistītos juridiskos jautājumus, un

b) tā viņai sniegtu papildu informāciju, tiklīdz i) informācija par Komisijas oficiālajiem pasākumiem pret Austriju kļūst publiski pieejama; vai ii) ja procedūra paredzēja sūdzības iesniedzēja rīcību vai tai bija ievērojams iznākums;

C) viņas lietu varētu noskaidrot ar Tiesas prejudiciālu nolēmumu par Austrijas Augstākās administratīvās tiesas uzdoto jautājumu līdzīgā lietā (lieta C-363/08 *Slanina*).

10. Tiesa 2009. gada 26. novembrī sniedza prejudiciālu nolēmumu par iepriekš minēto lietu [\[2\]](#) [\[Saite\]](#). Tā kā sūdzības iesniedzēja nesaņēma nekādu informāciju no Komisijas, viņa 2010. gada 15. janvārī nosūtīja tai atgādinājumu. Komisija neatbildēja uz viņas atgādinājumu un neinformēja viņu, vai tā ir pieņēmusi lēmumu pēc būtības par viņas sūdzību par pārkāpumu. Tajā laikā Austrijas iestādes joprojām viņai neizmaksāja ģimenes pabalstus.

11. Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, sūdzības iesniedzējs atkal vērsās pie ombuda. Šajā lietā viņas sūdzība tika vērsta pret Komisiju.

Par izmeklēšanas priekšmetu

12. Ombuds nolēma sākt šo izmeklēšanu par šādiem apgalvojumiem un prasībām.

Apgalvojumi:

(1) Komisija saprātīgā termiņā nav pieņēmusi lēmumu par sūdzības iesniedzēja sūdzību pret Austriju.

(2) Komisija neatbildēja uz viņas 2010. gada 15. janvāra vēstuli.

Apgalvojums:

Komisijai būtu efektīvi jārīkojas saistībā ar viņas lietu.

Izmeklēšana

13. Sūdzība tika nosūtīta ombudam 2010. gada 9. maijā. Ombuds 2010. gada 7. jūnijā sāka izmeklēšanu un nosūtīja sūdzību Komisijai, lūdzot sniegt atzinumu līdz 2010. gada 30. septembrim. Komisija 2010. gada 25. augustā nosūtīja atzinumu. Pēc tam tā nosūtīja atzinuma tulkojumu poļu valodā, kas tika nosūtīts sūdzības iesniedzējam ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus. Sūdzības iesniedzēja 2010. gada 19. septembrī iesniedza savus apsvērumus.

Ombuda analīze un secinājumi

A. Iespējams, ka nav saņemta i) atbilde uz 2010. gada 15. janvāra vēstuli un ii) saprātīgā termiņā tiek lemts par sūdzības iesniedzēja sūdzību pret Austriju, un ar to saistītā prasība

Ombudam iesniegtie argumenti

14. Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka, lai gan Komisija paziņoja, ka viņas lietu varētu noskaidrot ar Tiesas prejudiciālu nolēmumu par līdzīgu lietu, ko Tiesa izdeva 2009. gada novembrī, Komisija viņai nav sniegusi attiecīgo informāciju, pirms viņa iesniedza sūdzību ombudam.

15. Komisija arī ignorēja viņas 2010. gada 15. janvāra atgādinājumu.

16. Savā atzinumā Komisija uzsvēra, ka valsts kompetentajām iestādēm ir jānosaka un jāizlemj, vai to attiecīgajos valsts tiesību aktos paredzētie nosacījumi, vajadzības gadījumā kopā ar regulu, ir izpildīti katrā atsevišķā gadījumā. Pat ja šāds lēmums ir negatīvs, Komisija nevar iejaukties atsevišķās lietās valsts administratīvajās un/vai tiesas procedūrās.

17. Ņemot vērā to, ka sūdzības iesniedzēja lieta bija saistīta ar būtisku juridisku jautājumu, Komisija darīja visu iespējamo, lai izmeklētu faktisko situāciju un attiecīgos valsts tiesību aktus. Komisija secināja, ka Austrijai būtu jāmaksā priekšrocības sūdzības iesniedzējam. Līdz ar to tā nolēma uzsākt pārkāpuma procedūru pret Austriju, lai noskaidrotu sarežģīto juridisko jautājumu. Tādējādi 2009. gada 9. oktobrī tā nosūtīja Austrijai oficiāla paziņojuma vēstuli [3] [Saite], uz kuru Austrija atbildēja 2009. gada 9. decembrī [4] [Saite]. Savā atbildē Austrijas iestādes atsaucās uz Tiesas 2009. gada 26. novembra spriedumu lietā *Slanina*. Tās lūdza Komisiju apturēt pārkāpuma procedūru līdz brīdim, kad Austrijas Augstākā administratīvā tiesa

pasludinās nolēmumu pēc tam, kad Tiesa tai nosūtīja lietu atpakaļ. Pēc Tiesas lūguma [5] [Saite] minētajai valsts tiesai ir jālemj par nosacījumiem, kas nepieciešami, lai persona, kas nedzīvo kopīgā mājsaimniecībā, tiktu atzīta par ģimenes locekli. Austrijas Augstākā administratīvā tiesa vēl nav lēmusi par šo jautājumu.

18. Tomēr spriedumā lietā *Slanina* bija ietverti citi skaidrojoši elementi, kas palīdzēja noskaidrot sūdzības iesniedzēja situāciju. Tā rezultātā Komisijas dienesti šajā sakarā regulāri neformāli sazinājās ar Austrijas kompetentajām iestādēm. Komisija atvainojās par to, ka nav atbildējusi uz sūdzības iesniedzēja 2010. gada 15. janvāra vēstuli, un paskaidroja, ka šī pārraudzība ir saistīta ar to, ka viņas lietā nebija būtiskas izmaiņas.

19. Attiecīgā Austrijas ministrija 2010. gada 27. maijā informēja Komisiju, ka 2010. gada maijā kompetentā Austrijas iestāde ir samaksājusi sūdzības iesniedzējam summu EUR 17 939.40 apmērā kā nokavētu maksājumu, kas datēts ar 2006. gada janvāri. Ministrija arī informēja Komisiju, ka tā turpmāk veiks regulārus ģimenes pabalstu maksājumus sūdzības iesniedzējam. Tajā pašā dienā Austrijas ministrija informēja attiecīgo Polijas ministriju (" *Instytucja lacznikowa* ") par sūdzības iesniedzēja lietas attīstību.

20. Komisija secināja, ka lieta ir pilnībā atrisināta. Komisija šajā posmā gaidīja i) Austrijas iestāžu rakstisku apstiprinājumu par maksājumu un ii) to nostājas maiņu pēc Tiesas sprieduma lietā *Slanina* . Tiklīdz tas būs noticis, Komisija varēs izbeigt pārkāpuma procedūru pret Austriju. Komisija arī norādīja, ka sūdzība ombudam tika iesniegta, pirms Austrijas iestādes bija veikušas attiecīgo maksājumu.

21. Savos apsvērumos sūdzības iesniedzēja apstiprināja, ka viņa ir saņēmusi iepriekš minēto maksājumu no Austrijas iestādes un ka šī pēdējā minētā iestāde viņai apliecināja, ka viņa saņems ģimenes pabalstus no Austrijas ik pēc diviem mēnešiem. Ņemot vērā iepriekš minēto, sūdzības iesniedzēja apstiprināja, ka viņa ir pilnībā apmierināta ar savas lietas iznākumu un vairs *nesūdzas par kaut ko* .

Ombuda novērtējums

22. Ņemot vērā sūdzības iesniedzēja apsvērumus un to, ka Komisijas rīcība saistībā ar viņas lietu ir izrādījusies efektīva, ombuds izbeidz lietu, kā to ir atrisinājusi Komisija.

23. Viņš norāda, ka, lai gan sūdzības iesniedzēja lietas izskatīšana Komisijā ilga aptuveni trīs gadus, tā tomēr šajā laikā ir pārliecinājusies rīkoties visos iespējamajos līmeņos (pārkāpuma procedūra saskaņā ar LESD 258. pantu, ar regulu izveidotā mehānisma izmantošana, mediācija starp attiecīgajām Polijas un Austrijas iestādēm, vēršanās pie Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvās komisijas [6] [Saite] un neformāla saziņa ar Austrijas iestādēm). Ombuds atzīst, ka Komisija ir darījusi visu iespējamo, lai palīdzētu sūdzības iesniedzējam un daudziem citiem, kas, iespējams, atrodas līdzīgā situācijā. Tādējādi tā skaidri parādīja, kā tā var būt noderīga pilsoņiem, nodrošinot, ka dalībvalstis ievēro ES tiesību aktus.

24. Turklāt ombuds ar piekrišanu atzīmē Komisijas konstruktīvo pieeju šai izmeklēšanai. Komisija ne tikai nosūtīja atzinumu par sūdzību vienu mēnesi pirms ombuda noteiktā termiņa beigām, bet arī sniedza viņam izsmeljošus paskaidrojumus un visu attiecīgo dokumentu kopijas, kas pamatoja tās viedokli.

B. Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu par šo sūdzību, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Iestāde sūdzību ir atrisinājusi atbilstoši sūdzības iesniedzēja prasībām.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

P. Nikiforos Diamandouros

Strasbūrā, 2010. gada 20. decembrī

[1] [Saite] OV 1971, L 149, 2. lpp. Regula tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.).

[2] [Saite] Sk. 2009. gada 26. novembra spriedumu lietā C-363/08 *Romana Slanina pret unabhanger Finanzsenat Aussenstelle Wien*, Krājumā vēl nav publicēts.

[3] [Saite] Komisija šim atzinumam pievienoja šīs brīdinājuma vēstules kopiju.

[4] [Saite] Komisija atzinumam pievienoja Austrijas atbildes uz oficiālā paziņojuma vēstuli kopiju.

[5] [Saite] Sprieduma *Slanina* 27. punkts ir formulēts šādi: “[...] iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šajā lietā ir izpildīts Regulas Nr. 1408/71 1. panta f) punkta i) apakšpunktā paredzētais nosacījums, proti, vai bērns, lai gan viņš pamatlietā aplūkotajā laikposmā nav dzīvojis kopā ar tēvu, valsts tiesību izpratnē var tikt uzskatīts par sava tēva “ģimenes locekli” un, ja tas tā nav, vai viņu var uzskatīt par “galvenokārt viņa apgādībā”. ”

[6] [Saite] Pamatojoties uz regulas 80. pantu, tika izveidota Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvā komisija. To veido valdības pārstāvis no katras dalībvalsts. Tās pienākums ir risināt visus administratīvos jautājumus un interpretācijas jautājumus, kas izriet no regulas, un veicināt un attīstīt dalībvalstu sadarbību sociālā nodrošinājuma jautājumos, modernizējot informācijas apmaiņas procedūras. Eiropas Komisija piedalās apspriedēs kā padomniece.